

[Christmas Møller.]

uenig med ham om, at man maatte for at have den fornødne Styrke optage et Laan —, at den økonomiske Udvikling i Verden, som jeg sagde i Gaar, meget hurtigt kan blive, maaske allerede i Dag er den, at det er Laantagerne, der har en stærkere Stilling end Laangiverne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg havde ikke tænkt mig, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vilde opretholde sin Paastand om Valutacentralen som en Konsekvens af Englandstraktaten, efter at Det konservative Parti i Landstinget har indtaget en Stilling, hvad ogsaa Udenrigsministeren gjorde opmærksom paa i Landstinget, der er stik modsat den, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har indtaget her i Folketinget. Det er ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller hævdede her, at der ikke kunde være Mulighed for øget Køb, som der stod i Englandstraktaten, uden ved Hjælp af Tvang. Tværtimod, det blev udtrykkeligt sagt af Udenrigsministeren her i Tinget, at Traktaten byggede paa Frivillighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hassing Jørgensen: Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil jeg gerne sige, at det er mig uafvidende — og for øvrigt ganske urigtigt —, at jeg skulde være uenig med den højtærede Udenrigsminister paa noget Omraade her.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil jeg sige, at jeg ogsaa før i mine Udtalelser erkendte, at der ved disse nye Forslag, som er foranlediget af Erhvervsorganisationerne, ydes en vis Sikkerhed for, at Handelstraktaten kan opfyldes. Naar jeg siger, at Valutacentralen er den logiske Følge af Englandstraktaten, ligger deri, at vi er nødt til at tage de Forholdsregler, der sikrer Opfyldelsen af Forpligtelserne over for England. Men selv om man vilde mene, at denne Handelstraktat

kan sikres ved de Midler, som er foreslaaet af Det konservative Folkeparti i Ændringsforslaget her, er det givet, at de ikke kan fri os fra Ulemperne ved Handelstraktaten, fra de Forpligtelser, vi er indgaaet paa over for England, disse Forpligtelser, hvori jeg ser Aarsagen til største Parten af de Vanskeligheder, hvori vi sidder. Det er det Formaal, det ærede Medlem ikke kan opnaa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg ved oprigtigt talt ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen tænker paa med Hensyn til Udtalelser fremsat i det andet høje Ting, men jeg maa have Lov til, efter det Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede mig, at sige, at da det ærede Medlem ikke kan læse, kan han vel høre, og i Englandsoverenskomsten, som vedtoges her i April 1933 og traadte i Kraft den 20. eller 21. Juni s. A., staar der i den Protokol, der udgør en integrerende Del af Handelsoverenskomsten, følgende Ord — jeg beder om Formandens Tilladelse til at oplæse af Rigsdagsaarbog 1932—33, Side 714, Linie 4 fraoven. Der staar der:

„Ved Gennemførelsen af de i Overenskomsten indeholdte Bestemmelser vil de kontraherende Regeringer holde sig Handelsbalancen mellem de to Lande for Øje.“

Ja, men hvordan var Handelsbalancen i 1932, som var det sidste hele Aar, før vi sluttede denne Traktat? Enhver ved jo, at disse Ord kun kan betyde en eneste Ting: øget Køb i England. Det var Vilkaaret, som Stillingen var. Men det, som i Dag er Spørgsmaalet, et Spørgsmaal, som jeg har Lov til at rejse og særdeles gerne diskuterer med det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen, er, om han vil kunne paapege, at det Forslag, der er stillet fra vor Side, det Forslag, der er stillet fra Byerhvervenes Side, ikke rummer Mulighed for at opfylde den engelske Handelstraktat. Ingen har vovet at sige, at det ikke gjorde det. Og i denne Forbindelse vil jeg yderligere gøre opmærksom paa, at da vi indgik Handelsstraktaten med England for 3—4 Aar siden, var det en meget udbredt Opfattelse, at